

चन्द्रादर्शनशब्देनात्र चन्द्रमसः परमक्षयो लक्ष्यते न क्षयमात्रम् तस्य प्रतिदिनं सद्भावात् . अतोऽमावास्यातिथौ अपरोक्षे चन्द्रस्य परमक्षयविशिष्टऽएव काले पिण्डपितृयज्ञो भवतीति सूत्रार्थः . तेन दाक्षायणादौ पक्षमध्ये अमावास्यानुष्ठाने पिण्डपितृयज्ञस्य निमित्तभूतकालाभावाद[न]नुष्ठानं सिद्धम् । काल उक्तोऽथ विधिमुपदिशति .

दक्षिणाग्नौ श्रपणम् ॥ २ ॥^{१)} चरोः । गार्हपत्याहुवनीययोरपवादोऽयं शाखान्तरात् ।

होमश्च ॥ ३ ॥

परिस्तीर्य तं पूर्ववत्पात्रासादनमेकशः ॥ ४ ॥ पूर्ववदिति पौर्णमासवत्^{२)} . एकशो न द्वन्द्वम् . तद्योपयोगक्रमेण दक्षिणाग्निरुत्तरतो दक्षिणसंस्थम् . स्फ्यः शूर्पम् अग्निहोत्रहवणी वा चरुस्थाली वा कृष्णाजिनम् . शाखान्तरात् उलूखलम् मुसलम् व्रीहयः सुचि ग्रहणपक्षे अत्र चरुस्थाली चरुश्रपणार्थमुदकम् आज्यम् मेक्षणम् समिक्षयम् उदकपात्रम् सकृदाहिन्नानि दर्भतृणानि सूत्रादीनामन्यतमदिति । परिस्तरणस्याहुतिमात्राङ्गत्वाद्धोमात्पूर्वप्राप्तस्य अस्मिन्काले कार्यमिति पुनर्वचनम् . एतच्च परिस्तरणं होमाङ्गत्वाद्धोमस्य यज्ञोपवीतिना करणपक्षे इदमपि यज्ञमानेनैव प्रागुदग्भिर्दर्भैः प्रागुदक्संस्थं प्राञ्जु-
खेन कार्यम् प्राचीनावीतिना करणपक्षे परिस्तरणमपि तथैव कर्तव्यम्^{३)} . अन्यत्तु^{४)} सर्वं कर्मापसव्येन दक्षिणाभिमुखेन कार्यम् . अत्र नीवीविसंसनविधानात्^(५) प्रथममेव नीवीबन्धनं कार्यम् ततः परिस्तरणादि ।

अपरेण गार्हपत्यं चरुमपूर्णां सुचं वा तूष्णीं गृहीत्वोत्तरेण दक्षिणाग्निमव-
हन्ति तिष्ठन् ॥ ५ ॥ गार्हपत्यादपरस्यां दिशि अपूर्णां चरुं चरुस्थालीम्^{५)} तू-
ष्णीं मन्त्रस्याविधानाल्लौकिकवागुच्चारणवर्जम् व्रीहीन्युब्जेन मुष्टिना प्राचीनावी-

१) पिण्डपितृयज्ञार्थपाकः Mahād. २) अनेन श्रपणस्य पश्चादुत्तरतो वा अर्थवच्चेति (२.३.८-१०) सर्वमिति दिश्यते . दिश इति निवृत्त्यर्थमेकश इति Ss. ३) अप्रादक्षिण्येन दक्षिणाग्निं दर्भैः परिस्तीर्य Mahād. ४) ? अत्र २. ५) चरुं मृन्मयपात्रम् चरुर्मुखयो भवतीति यास्कोक्तेः (६.११.) Mahād.